

at der ved de nye Valg ville blive valgte saamange af de ældre Medlemmer, at hiin Frygt maa bortfalde. Den Betænkelse, der er udhøvet i Motiverne, siger Udvalget, har saare Lidet at betyde. Man kan ganske trygt, siger Udvalget fremdeles, skride til, hvad der aabenbart vil være meest overeensstemmende med det almindelige Ønske o. s. fr. Det kan jo ikke Andet end have Bøgt for mig, at saa sagkyndige Mænd, som det høitærede Udvalgs Medlemmer, fra forskjellige Egne i Landet, finde sig saa ganske forvissede herom. Jeg kan ikke heller Andet end være enig med Udvalget i, at, naar man kan gaae ud deraf, er det langt ønskeligere, at man saaledes strax kan bringe Loven til Udførelse; og man undgaaer navnlig saa en Deel Bestemmelser, som behøves, naar man vil danne en Overgangsperiode, og som derfor ogsaa af Udvalget ere foreslaaede at skulle udgaae af Loven. Jeg frygter imidlertid dog noget for, at denne Forvisning idetmindste i enkelte Dele af Landet vil vise sig illusorisk, hvor der nemlig ere virkelige politiske Partier bevægelser, hvor der staae to politiske Partier skarpt imod hinanden, eller der ialtsald er et, som udøver en stor Indflydelse. — Det er en Kjendsgjerning, at denne Bevægelse bemægtiger sig ikke alene de politiske Forhold, men ogsaa andre Forhold, ved hvis Afgjørelse Parterne kunne styrke og forøge denne Indflydelse; og saadanne ville ogsaa ganske sikkert bemægtige sig de communale Forhold. Naar det nemlig isærdeleshed et nævnt, at det er sandsynligt, at Præsten, som nu ikke skulde være Lovbestemt Medlem, men kun valgt Medlem af Sogneforstanderskabet, at han overalt vilde blive valgt, saa troer jeg netop her vil møde os et talende Exempel, som vil vise, at, naar der i en Commune er et saadant politisk Parti som det forannævnte, og Sognepræsten ikke hører dertil, saa bliver han ikke valgt. Jeg vil nu kun ønske, at jeg maa tage feil, hvis Loven kommer ud saaledes, som Udvalget har foreslaaet den, og at Udvalget maa faae Ret; men jeg kan ikke nægte, at denne Betragtning har jeg ikke kunnet værges mig for, uanset den meget stærke Forstyrrelse af Udvalget, at den havde saare Lidet at betyde. Jeg skal imidlertid ikke fremsætte nogen bestemt Indvending

mod Forslaget, idet jeg haaber, at det endnu ikke er kommet saavidt med Partiafspaltelser her i Landet, saa at det kun bliver, om ikke ganske saa Steder, saa dog kun paa færre Steder, at sliche Partibestrebelse skulle gjøre sig gjældende og faae en stor Indflydelse paa de Valg saavel til Sogneforstanderskaberne som til Amtsraadene, som skulle foregaae ved den fuldstændige Omordning; det vil kun være paa de færreste Steder, og jeg er ganske enig med Udvalget i, at det vil nok rette sig; thi der er et Correctiv i Communen, som ligger meget nær, det nemlig, at den selv vil komme til at betale Følgerne af et uheldigt Valg; disse ville vise sig om ikke mange Aar, og saa retter det sig nok.

Jeg kommer nu til de Forandringer, der ere foreslaaede ved den anden Paragraph, og som ere af en mere indgribende Natur. Den første er, at Sognepræsten vel skal beholde sin tidligere Stilling, hvad angaaer Fattig- og Skolevæsenet, men at han ikke med Hensyn til de øvrige Anliggender skal være født Medlem. Jeg kan ikke andet end erkjende, at det stemmer med Grundloven, hvorefter Staten kun skal have Tilsyn med Communens Anliggender, at han ikke optages blandt Medlemmerne blot ved sin Embedsbefikkelse, og at han altsaa ikke som Embedsmand skal fungere i Communeraadet. Men jeg maa dog herved henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, hvad Udvalget selv har bemærket, at man i flere Tilfælde vil kunne komme til at savne Sognepræsten som Medlem i Henseende til de øvrige Anliggender, og at man navnlig vil komme til at savne hans Forretningsdygtighed. Det er saaledes oplyst for mig, at der næsten er Halvdeelen af Communerne i et Amt, hvor der neppe er Andre end Sognepræsten, der har de fornødne Kundskaber til at lede Forretningerne; men jeg vil gjerne indrømme, at han i disse Egne ogsaa efter al Rimelighed vil blive valgt til Medlem. Jeg maa dernæst ogsaa, idet jeg erkjender det Consequente og den rigtige Tanke, der ligger til Grund for Udvalgets Forslag med Hensyn til den øvrige Sammensætning af Sogneforstanderskabet, bede erindret, at med dette Forslag er ogsaa eet Medlem af det gaaet tabt, som i det Hele maatte anses for at